

Дело C-547/18

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

23 август 2018 г.

Запитваща юрисдикция:

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Полша)

Дата на акта за преюдициално запитване:

6 юни 2018 г.

Жалбоподател:

Dong Yang Electronics Sp. z o.o.

Отвeтник:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

[...]

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

6 юни 2018 г.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Вроцлавски областен административен съд)

[...]

след като разгледа [...] [...]

делото, образувано по жалба на дружеството Dong Yang Electronics Sp. z o.o., установено в Бискупице Подгурне, срещу решението на Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (Директор на данъчната администрация във Вроцлав)

от 20 декември 2017 г. [...]

относно данък върху добавената стойност за периода януари—декември 2012 г.

ОПРЕДЕЛИ:

I. На основание член 267 Договора за функционирането на Европейския съюз [...] отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси относно тълкуването на разпоредби от правото на Съюза:

1. Позволява ли самото притежаване на дъщерно дружество на територията на Полша от дружество, установено извън територията на Европейския съюз, да се направи изводът, че е налице постоянен обект в Полша по смисъла на член 44 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност [...] и член 11, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (преработена версия [...])?

[ориг. 2] **2.** При отрицателен отговор на първия въпрос, длъжно ли е трето лице да анализира договорните отношения между дружеството, установено извън територията на Европейския съюз, и дъщерното дружество, за да определи дали първото от тях разполага с постоянен обект в Полша?

II. На основание член 124, параграф 1, точка 5 от Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 г. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi [Закон от 30 август 2002 г. — Кодекс за административното съдопроизводство][...] спира производството по делото до произнасянето по горното преюдициално запитване.

[...]

[ориг. 3] МОТИВИ

1. Правна уредба — правните разпоредби през 2012 г.

1.1. Съгласно полското право в областта на данъчното и съдебно административното производство приложими в разглеждания случай са следните разпоредби

в редакцията им в сила от 21 август 2011 г. до 1 януари 2013 г.:

- В член 28b, параграф 1 от Ustawa z dnia 11 marca 2004 г., o podatku od towarów i usług (Закон от 11 март 2004 г. за данъка върху добавената стойност [...]), наричан по-нататък „Законът за ДДС“) се предвижда, че мястото на доставка на услуги, ако услугите се доставят на данъчнозадължено лице, е мястото, където данъчнозадълженото лице — получател на услугите, е установило стопанската си дейност, без това да

засяга предвиденото в параграфи 2—4, член 28е, член 28f, параграфи 1 и 1а, член 28g, параграф 1, член 28i, член 28j, параграфи 1 и 2 и член 28n;

- В член 28b, параграф 2 от Закона за ДДС се предвижда, че ако услугите са доставени за постоянен обект на данъчнозадълженото лице — намиращ се на място, различно от неговото място на установяване или на постоянен адрес — мястото на доставка на тези услуги е мястото, където се намира този постоянен обект;

- В член 19, параграф 1 от Закона за ДДС се предвижда, че данъчното задължение възниква в момента на предаване на стоката или извършване на услугата, без това да засяга предвиденото в параграфи 2—21, член 14, параграф 6, член 20 и член 21, параграф 1;

- В член 19, параграф 4 от Закона за ДДС се предвижда, че ако доставката на стоката или извършването на услугата трябва да се потвърди с фактура, данъчното задължение възниква в момента издаване на фактурата, но не по-късно от 7 дни, считано от деня на предаване на стоката или извършване на услугата;

- В член 13, параграф 3 от Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Закон от 2 юли 2004 г. за свободното упражняване на стопанска дейност) [...] се предвижда, че чуждестранните лица, различни от посочените в параграфи 1—2а, имат право да започнат и извършват стопанска дейност само под формата на дружество — командитно, командитно с акции, с ограничена отговорност и акционерно — както и да участват в капитала на такива дружества, да записват или придобиват дялове или акции от тях, освен ако в международно споразумение не е предвидено друго.

1.2. Що се отнася да правото на Съюза, приложими са следните разпоредби:

[ориг. 4] - В член 44 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност [...] наричана по-нататък „Директива 2006/112/ЕО“, се предвижда, че „Мястото на доставка на услуги на данъчнозадължено лице, действащо като такова, е мястото, където това лице е установило стопанската си дейност. Ако обаче тези услуги се предоставят на постоянен обект на данъчнозадълженото лице, който се намира на място различно от мястото, където е установило стопанската си дейност, мястото на доставка на тези услуги е мястото, където се намира този постоянен обект. При отсъствие на такова място на установяване или на постоянен обект мястото на доставка на услугите е мястото на постоянния адрес или обичайното местоживееие на данъчнозадълженото лице, което получава такива услуги.“;

- В Член 10, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на

Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (преработена версия) ([...] наричан по-нататък „Регламентът на ЕС“) се предвижда, че за целите на прилагане на членове 44 и 45 Директива 2006/112/ЕО „мястото на установяване на стопанската дейност на данъчнозадължено лице“ е мястото, където се изпълняват функциите на централната администрация на стопанската дейност;

- В член 11, параграф 1 от Регламента на ЕС се предвижда, че за целите на прилагането на член 44 от Директива 2006/112/ЕО „постоянен обект“ е всеки обект, различен от мястото на установяване на стопанска дейност по член 10 от същия регламент, който се характеризира с достатъчно равнище на постоянство и има подходяща структура от гледна точка на човешките и техническите ресурси, за да може да получава и ползва услугите, доставени за собствените нужди на този обект;

- В член 22, параграф 1 от Регламента на ЕС се предвижда, че „[с] оглед да се определи постоянният обект на получателя, на който се предоставя услугата, доставчикът разглежда естеството и използването на предоставената услуга.

В случай че естеството и използването на предоставените услуги не му позволяват да установи постоянния обект, на който са предоставени услугите, определяйки този постоянен обект, доставчикът обръща особено внимание на това дали в договора, във формуляра за поръчка и от идентификационния номер по ДДС, предоставен от държавата членка на получателя и съобщен му от получателя, постоянният обект се определя като **[ориг. 5]** получател на услугите и дали постоянният обект е субектът, който плаща за услугите.

Когато постоянният обект на получателя, на когото са предоставени услугите, не може да бъде определен по смисъла на първата и втората алинея от настоящия параграф или когато услуги, попадащи в обхвата на член 44 от Директива 2006/112/ЕО, са доставени на данъчнозадължено лице по силата на договор, обхващащ една или повече услуги, предназначени за използване по неустановим и количествено неизмерим начин, доставчикът на услуги може с пълно основание да счита, че услугите са доставени там, където получателят е установил стопанската си дейност“.

1.3. Международно споразумение:

- В член 7.9, буква а) от Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна ([...] наричано по-нататък „Споразумението“) се предвижда, че „установяване“ означава:

„i) учредяване, придобиване или поддържане на юридическо лице;
или

- ii) създаване или поддържане на клон или представителство;“.
- В член 7.11, параграф 1 от Споразумението се предвижда, че „[щ]о се отнася до достъпа до пазара чрез установяване, всяка страна предоставя на установяванията и инвеститорите на другата страна не по-малко благоприятно третиране от предвиденото съгласно сроковете, ограниченията и условията, договорени и посочени в специфичните задължения, съдържащи се в приложение 7-А“;
 - В таблица 3 в приложение 7-А-2 към Споразумението се предвижда следното: „PL: С изключение на финансовите услуги, нелиберализирани по отношение на клоновете. Корейските инвеститори могат да предприемат и да упражняват стопанска дейност само в рамките на командитно дружество, командитно дружество с акции, дружество с ограничена отговорност и акционерно дружество (когато се предоставят правни услуги, само в рамките на регистрирано съдружие и командитно дружество).“.

2. Фактите по делото.

2.1. Данъчно производство.

2.1.1. С обжалваното решение второинстанционният данъчен орган остава в сила решение на първоинстанционния орган, с което на Dong Yang Electronics Sp. z o.o., установено в Бискупице Подгурне, са начислени задължения по данъка върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) за някои месеци на 2012 г.

2.1.2. Данъчният орган приема, че Dong Yang Electronics sp. z o.o. доставя на установеното в Сеул дружество LG Display Co. Ltd. (Korea) услуги, изразяващи се в монтаж [ориг. 6] на печатни платки PCB [Printed circuit board] от материали (сглобки, съставни части), които са собственост на LG Display Co. Ltd. (Korea). Тези материали са доставяни на Dong Yang Electronics sp. z o.o. от LG Display Polska sp. z o.o., на което дружество Dong Yang Electronics sp. z o.o. предава готовите печатни платки.

Доставката на услуги между Dong Yang Electronics sp. z o.o. и LG Display Co. Ltd. (Korea) се извършва въз основа на договор от 27 октомври 2010 г. Dong Yang Electronics sp. z o.o. получава от LG Display Co. Ltd. (Korea) уверение, че на територията на Полша последното дружество не разполага с постоянен обект, не наема работници, не притежава недвижимо имущество, нито пък технически съоръжения. Dong Yang Electronics sp. z o.o. издава на LG Display Co. Ltd. (Korea) фактури с ДДС, в които отразява тези услуги като неподлежащи на облагане с ДДС на територията на страната, с отбелязване: данъчна основа член 28b, параграф 2 от Закона за ДДС. На фактурите като получател е посочено LG Display Co. Ltd. (Korea).

Данъчният орган приема, че доставените от Dong Yang Electronics sp. z o.o. услуги в действителност не са били доставени за нуждите на седалището на

LG Display Co. Ltd. в Южна Корея, а за нуждите на постоянния обект на LG Display Co. Ltd.(Korea) в Полша. Този постоянен обект според данъчният орган е дъщерното му дружество LG Display Polska sp. z o.o., установено в Бискупице Подгурне. Данъчният орган анализира договорите, въз основа на които LG Display Polska Sp. z o.o. доставя производствени услуги на LG Display Co. Ltd. (Korea), изразяващи се в сглобяване на готови модули TFT-LCD от части, собственост на LG Display Co. Ltd. (Korea), и последващото държане на склад и логистика на готовите изделия. Както частите, така и готовите модули са собственост на LG Display Co Ltd. (Korea), като впоследствие то ги препродава на друго свързано с него дружество. Поради това данъчният орган приема, че:

- LG Display Co Ltd. (Korea) е създадо в Полша постоянен обект чрез „използване на стопанския потенциал“ на дъщерното му дружество, а именно LG Display Polska, създавайки посредством договори специален бизнес модел, и LG Display Co. Ltd. (Korea) е имало достъп до този постоянен обект като до свой собствен обект. Благодарение на така конфигурираните стопански взаимоотношения LG Display Co. Ltd. (Korea) не е трябвало да разполага в Полша с каквито и да било технически или човешки ресурси, тоест не е трябвало да наема каквито и да било складове, нито пък да наема работници, което обаче не означава, че постоянен обект на LG Display Co. Ltd. (Korea) в Полша не съществува,

[ориг. 7] - Dong Yang Electronics sp. z o.o. е трябвало да анализира използването на предоставяната от него услуга в съответствие със задължението си за това, произтичащо от член 22 от Регламента на ЕС — тъй като, ако бе извършило такъв анализ, щеше да стигне до извода, че истинският получател на доставяните от него услуги е субект в Бискупице Подгурне, където е установено LG Display Polska — докато Dong Yang Electronics sp. z o.o. се уповава единствено на декларацията на LG Display Co. Ltd. (Korea), че последното не притежава постоянен обект в Полша.

Накрая данъчният орган приема, че Dong Yang Electronics sp. z o.o. е доставяло услуги на територията на Полша, поради което тези услуги подлежат на облагане с ДДС по основната ставка.

2.2. Производство пред административния съд.

2.2.1. В жалбата до Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu Dong Yang Electronics sp. z o.o. иска обжалваното решение да бъде отменено, тъй като по-специално били нарушени:

- член 11, параграф 1 от Регламента на ЕС във връзка с член 13, параграф 3 от Закона за свободното упражняване на стопанска дейност, защото във въпросното решение законосъобразното присъствие в Полша на дружество по корейското право (тоест субект, установен извън територията на Европейския съюз) под форма, съответстваща на Закона за свободното

упражняване на стопанска дейност (а именно притежаване на дялове в капитала на полското дружество LG Display Polska sp. z o.o.), било изтълкувано по такъв начин, че въз основа на разпоредбите относно ДДС са направени изводи от обстоятелства, които по Закона за свободното упражняване на стопанска дейност не биха имали значение, а именно твърдяло се, че LG Display Co. Ltd. извършвало дейност чрез постоянен обект, който бил LG Display Polska;

- член 11, параграф 1 от Регламента на ЕС, поради неправилната констатация, че LG Display Polska представлява постоянен обект на LG Display Co. Ltd. (Korea) (получателя на услугите на страната по делото), при положение, че дори концепцията за постоянен обект да се приложила за корейския субект, нямало да бъдат изпълнени условията, потвърждаващи наличието на постоянен обект, тоест неоснователно било да се твърди, че LG Display Co. Ltd. (Korea) притежава в Полша технически и човешки ресурси, които да са постоянни, и също така не можело да се твърди, че LG Display Polska получава и използва за собствени нужди услугите, доставяни от Dong Yang Electronics sp. z o.o.;

[ориг. 8] - член 28b, параграфи 1 и 2 от Закона за ДДС и член 44 от Директива 2006/112/ЕО, поради неправилната констатация, че Dong Yang Electronics sp. z o.o. неправилно определило мястото на доставката на услуги на LG Display Co. Ltd. (Korea), приемайки, че това място не е Полша, и в резултат на това издавало на LG Display Co. Ltd. (Korea) фактури без начислен ДДС със ставка 23%, при положение че услугите на страната по делото били доставяни на данъчнозадължено лице, което не разполага в Полша нито със седалище, нито с постоянен обект, поради което за място на доставката на услугите следвало да се счете държавата, където е установен получателят, а именно Южна Корея;

- членове 21 и 22 от Регламента на ЕС, поради констатацията, че тези разпоредби са приложими в случая на дружеството, при положение че те се отнасят за хипотезата на чуждестранен субект, притежаващ няколко постоянни обекта, а LG Display Co. Ltd. (Korea) имало само един такъв — в Южна Корея;

2.2.2. В отговора си на жалбата данъчният орган иска тя да бъде отхвърлена и потвърждава виждането си, възприето в обжалваното решение.

2.2.3. Първоинстанционният съд решава да отправи до Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът на ЕС“) преюдициалните въпроси, чийто текст се съдържа в диспозитива на настоящото определение, и да спре производството.

3. Мотиви за отправянето на преюдициалните въпроси.

[...] [Допустимост]

3.2. Мотиви за отправянето на преюдициалните въпроси

3.2.1. За разрешаването на спора в разглеждания случай е необходимо да се установи как трябва да се тълкува 44 от Директива 2006/12/ЕО при определянето на мястото на доставка на услугите от Dong Yang Electronics sp. z o.o., установено в Бискупице Подгурне, на LG Display Co.Ltd., установено в Южна Корея, предвид обстоятелствата по делото.

3.2.2. Според запитващата юрисдикция с досегашната практика на Съда на Европейския съюз относно тълкуването на понятието „постоянен обект“ не може да се даде ясен отговор на отправените въпроси. В решение на Съда на ЕС от 2 май 1996 г., Faaborg-Gelting Linien A/S, C-231/94, [ориг. 9] EU:C:1996:184, се приема, че морски кораб, на борда на който се предлагат ястия, не е постоянен обект в това отношение. Обвързването, за което става въпрос, също така трябва да придобие конкретно измерение от гледна точка на човешките и материални ресурси. С други думи, за да се приеме, че даден обект е постоянен, в него трябва да има техническа инфраструктура (ако е необходима за извършването на услугите) и персонал. В практиката на Съда на ЕС се застъпва становището, че присъствието на тази човешка и материална структура в постоянния обект трябва да бъде постоянно, тоест да се използва многократно и продължително. Ето защо и в решение от [4 юли 1985 г.], Berkholz, [168/84], EU:C:1985:299, Съдът на ЕС приема, че кораб, на борда на който са монтирани автомати за „самообслужване“, които по време на пътуването не се обслужват от какъвто и да било персонал, не е постоянен обект.

Съдът на ЕС продължава да развива определението за постоянен обект в решение от 17 юли 1997 г., ARO Lease BV, C-[190/95], EU:C:1997:374. В него той подчертава, че за постоянен обект не може да счита мястото, на което услугата действително се извършва, след като на това място няма никаква физическа структура (дори и офис), нито персонал, осигуряващ извършването на услугите. В това свое решение Съдът на ЕС приема, че отдаването от лизингово дружество на леки коли на лизинг на територията на Белгия не позволява да се заключи, че за тази цел това дружество разполага с постоянен обект в Белгия, след като там то не разполага нито с офис, нито с място за съхранение на автомобилите, докато мястото, където това дружество се е установило, е в Нидерландия, където също се сключват договори за лизинг.

Според запитващата юрисдикция от посочените по-горе решения на Съда на ЕС следва, че постоянният обект трябва да се характеризира по-специално с подходяща структура от гледна точка на човешки и технически ресурси. Следователно в постоянния обект субектът трябва да разполага с човешки и технически ресурси. Човешките и техническите ресурси трябва да бъдат подходящи за получаването на услуги и използването им за собствени нужди или за доставянето на услуги. За квалифицирането на обект като постоянен обект трябва да са изпълнени две условия: наличие на човешки и

на технически ресурси. Това разбиране за понятието „постоянен обект“ следва и от член 11, параграф 1 от Регламента на ЕС.

Освен това в решение от 16 октомври 2014 г. по дело *Welmory C-605/12, EU:C:2014:2298*, Съдът на ЕС констатира, че едно първо данъчнозадължено лице, което е установило **[ориг. 10]** седалището на своята икономическа дейност в една държава членка и се ползва от услуги, доставяни от второ данъчнозадължено лице, установено в друга държава членка, трябва да се счита за разполагащо в споменатата друга държава членка с „постоянен обект“ по смисъла на член 44 от Директива 2006/112/ЕО с оглед на определянето на мястото на облагане на тези услуги, ако този обект се характеризира с достатъчна степен на постоянство и подходяща структура от гледна точка на човешките и техническите ресурси, която да му позволи да получава доставки на услуги и да ги ползва за целите на своята стопанска дейност.

В полската съдебна практика и доктрина се застъпва подобно становище.

Например в решение на *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie* [Олщински областен административен съд] от 30 септември 2009 г. [...] се приема, че субектът има постоянен обект на територията на страната, ако чрез използването по организиран и постоянен начин на територията на страната на инфраструктура или персонал, извършва дейност, в рамките на която реализира операции, подлежащи на облагане с данък върху добавената стойност. Техническата инфраструктура и наетият персонал трябва да бъдат в тясна връзка с извършването на операциите, подлежащи на облагане с данък върху добавената стойност.

Въпросът дали наличните на даден обект сили и средства са подходящи трябва да се преценява във всеки отделен случай в контекста на конкретните услуги. Силите и средствата трябва да бъдат подходящи, за да се осигури — или получаването и използването на услуги или доставянето на услуги [...] [позоваване на доктрината].

3.2.3. Същевременно в решение от 16 октомври 2014 г. по дело *Welmory, EU:C:2014:2298* Съдът на ЕС подчертава, че „най-полезният критерий за привръзка за определяне на мястото на доставките на услуги от данъчна, и вследствие на това водеща гледна точка, е критерият за мястото, в което данъчнозадълженото лице е установило седалището на своята икономическа дейност [...]. Въпреки своята особена природа, такава стопанска дейност изисква най-малкото подходяща структура, по-конкретно от гледна точка на човешките ресурси и в техническо отношение, като например съответното компютърно оборудване, сървъри и софтуер.

Отчитането на друг обект е полезно единствено в случая, в който това седалище не води до рационално решение или поражда спор с друга държава членка“.

[ориг. 11] 3.2.4. В разгледания случай обаче има съществено различие във фактическото положение спрямо случаите, по които са постановени посочените по-горе съдебни решения. В качеството си на субект, установен извън Европейския съюз, LG Display Co. Ltd. (Korea) не се ползва със свободите, признати в Договорите, и не може свободно да упражнява стопанска дейност на територията на държавите членки, включително в Полша. Много от вижданията, изразени в посочените по-горе съдебни решения, съответно не е възможно да бъдат отнесени към субект като LG Display Co. Ltd. (Korea).

При упражняването на признатите свободи в Европейския съюз — и по-специално свободата на предоставяне на услуги или свободата на извършване на стопанска дейност (позволяваща предприятие от една държава членка да извършва дейност на територията на друга без да е длъжно да се регистрира) — е станало важно мястото на облагане на услугите да се разграничава от мястото на установяване на стопанската дейност и услугите да се облагат на места, които по естеството си се доближават до местата на установяване (ако в тях се извършва стопанската дейност на получателя на услуги). В много случаи свободата на извършване на дейност в Европейския съюз води до замъгляване на понятия като място на установяване на данъчнозадълженото лице или място на присъствието му в друга държава. В изключителни хипотези дори може да се стигне до трудно разграничаване на непосредственото присъствие на данъчнозадължено лице на определен пазар от присъствието на същото предприятие чрез посредничеството на друг субект (като отделно данъчнозадължено лице по ДДС).

Гореизложеното не променя общия принцип на облагане с ДДС, съгласно който услугите се облагат на мястото, където е установен получателят им. Ето защо в Регламента на ЕС се подчертава необходимостта от внимателно прилагане на неговите разпоредби относно постоянния обект, като то бъде ограничено до положения, в които прилагането на регламента е необходимо за осигуряване на еднакво и справедливо облагане, като същевременно се посочва, че „[...] предвид тяхното формулиране, [тези разпоредби] трябва да бъдат прилагани ограничено“.

Целта на подходите — например седалището на свързан субект се приема за постоянен обект — е осигуряване на еднакви условия за конкуренция между предприятията (както в решение на Съда на ЕС от 16 септември 2004 г., C-396/02, EU:C:[2004:536]) или недопускане на разрешения (при доставката на услуги), с които се цели постигане на ирационални данъчни последици по отношение на ДДС (вж. по-специално решения на Съда на ЕС по дела *Welmory*, C-605/12, EU:C:2014:2298, *Berkholz*, [168/84], EU:C:1985:299 и *Faaborg-Gelting Linien A/S*, C-231/94, EU:C:1996:184.).

[ориг. 12] В хипотезата на предприятие, което не се ползва с признатите в Договорите свободи, на практика извършването на стопанска дейност на

територията на държавите членки на Съюза е възможно само чрез притежаване на капиталово дъщерно дружество. Очевидно е при това, че в известна степен такова предприятие винаги има възможност да влияе върху дейността на въпросното дружество предвид притежаваните права на собственост. Предприятието в известна степен съответно разполага с техническите ресурси и работниците на дъщерното дружество. Последното обикновено е обвързано с множество договори с предприятието майка и служи — каквото е и предназначението му — за постигане на стопанските цели на предприятието майка. На територията на държавите членки това предприятие същевременно не може да реализира своите стопански цели под друга форма.

3.2.5. В заключение по тази проблематика първоинстанционният съд изразява сериозни съмнения дали определянето за целите на ДДС на постоянния обект не може от друга страна да се разглежда като средство за заобикаляне на забраната за пряко извършване на дейност от страна на предприятието, установено извън територията на Общността.

Същевременно, за да се осигури последователността на посочените в уводната част разпоредби, е възможно да се възприеме виждането, че — предвид посочените по-горе връзки и цели при използването на дъщерните дружества — за целите на ДДС дъщерното дружество винаги се счита за постоянен обект.

3.2.6. По нататък възниква въпросът дали, ако се допусне, че дъщерното дружество може, но не е непременно постоянен обект — в описаната фактическа обстановка — доставчикът на услугите (страна в главното производство) има реалната възможност да провери дали такъв обект е бил създаден. По-специално самият факт, че материалите, с които се извършва услугата, се предават на — и се получават от — доставчика на услугата чрез дъщерното дружество, определя ли естеството и използването на предоставената услуга.

Трябва да се отбележи, че доставчикът на услугата (страна в главното производство) е независим субект, договорно обвързван единствено с LG Display Co. Ltd. (Korea). Той обаче по никакъв начин не е обвързан с дъщерното дружество в Полша. Възникват съответно съмнения въз основа на какви обективни и достъпни данни доставчикът на услугата може да определи дали отделно от мястото на установяване получателят на услугата има постоянен обект. Доставчикът на услугата (страна в главното производство) има договор, сключен с LG Display Co.Ltd. (Korea), и това дружество извършва плащанията. LG Display Co. Ltd. (Korea) същевременно е регистрирано на територията на Полша за целите на ДДС и има [Ориг. 13] представител пред данъчната администрация, който не е дъщерното дружество. Необходимото количество материали за извършване на услугите се договаря непосредствено с възложителя, но заявката за ежедневните

доставки на обработваните елементи се определя от дъщерното дружество въз основа на договореното с възложителя.

Трябва да се подчертае, че констатациите на данъчния орган относно наличието на постоянен обект са извършени по-специално предвид анализа на договорите за сътрудничество, обвързващи LG Display Co. Ltd. (Korea) с дъщерното му дружество. Тези данни са били събрани в рамките на друго данъчно производство и към момента на доставката на услугите (издаването на фактурите) не са били достъпни за Dong Yang Electronics sp. z o.o. След като за преценката дали услугата е била доставена на постоянен обект е било необходимо да се използва такава информация, изглежда е налице хипотезата по член 22, параграф 1, трета алинея от Регламента на ЕС.

3.2.7. Според запитващата юрисдикция в разглеждания случай с досегашната практика на Съда на ЕС относно тълкуването на понятието „постоянен обект“ не могат да се разсеят тълкувателните съмнения, описани в запитването. От отговора на Съда на ЕС зависи дали доставените услуги от полското дружество жалбоподател на корейското дружество ще бъдат обложени в Полша или тези услуги трябва да бъдат освободени от облагане при запазване на правото на приспадане на начисления данък.

[...] [значение за разрешаването на спора]

[...] [спиране на производството]

[...]